

BUMAD İNKESE MAĞARASI ARAŞTIRMA ve HARİTALAMA GEZİSİ

28–29 Haziran 2008

Gezinin Yapıldığı Kasaba: Hacılı

İlçe: Şile

İl: İstanbul

Gezi Tarihi: 28-29 Haziran 2008

Geziye Katılanlar: Yunus Emre Özel

H. Murat Yüksel

Başak Akçakaya

Oğuz Karaçuka

Nüket Şentürk

Gülfer Duran

Gezinin Amacı: Tamamı araştırılmamış durumda olan İnkese mağarasının araştırılmasının ve haritalama çalışmasının tamamlanmasıdır..

Ulaşım: Şile'den "Teke-Ağva" yoluna girilir. Teke'yi geçtikten yaklaşık 8-10 km kadar sonra yolun sağındaki "Osmanköy-Sortullu-Hacılı" tabelasından sapılır. Hacılı köyüne girdikten

sonra, köy merkezindeki kahveye varıldığı noktada, kahve yolun sağında kalacak şekilde tam karşıdaki rampadan yukarıya çıkılır. İki tarafı ormanlık olan bu yolun sağ tarafında yer alan ilk geniş düzlük kamp alanıdır. Düzlüğe girdikten hemen sonra, sağ tarafta kalan ağaçlık alanın içinde, mağara ağzı görülür.

İlişkiler: Ağva Jandarma Komutanlığında, Jandarma Üst Teğmen *Barış Eke*

GSM Tel: 0505 497 91 19 Karakol Tel: 0216 721 80 05

Ayrıca Hacılı Köyü'ndeki kahvehanede oturan köy sakinlerinden de gerekli ihtiyaçlar konusunda yardım alınabilir.

Kamp Durumu: Yolun sağ tarafında araçların da girebileceği bir yapıda geniş bir çayır yer alır. Mağaraya da 10 metre mesafede bulunan bu düzlük kalabalık kamplar için dahi uygundur. Alan yakacak durumu açısından elverişlidir. Su kaynağı ise kamp alanı dışında 10-15 dakika yürüme mesafesindedir. Kaynağa ulaşmak için yoldan köyün ters yönüne doğru 10dk yürüyün. Kaynak yolun sağ tarafındaki taşocağında bir kaya dibindedir. Bu kaynaktan sağlanan su içilecek niteliktedir..

Gezi Günlüğü:

28 Haziran, Cumartesi: Ekip saat 11.00'de Boğaziçi Üniversitesi'nden yola çıktı. Saat 15.00 civarında Ağva Jandarma Komutanlığına uğrayıp gerekli bilgilendirmeyi yaptı ve Hacılı Köyü'ndeki kahvehanede oturup çay içtikten sonra kamp alanına geldi. Kamptaki mağaracıların tamamından oluşan ilk ekip saat 16.30 sularında, İstanbul kontağı Yaman Özakın'ı bilgilendirerek mağaraya girdi. Ekip vakti verimli kullanmak adına mağaranın araştırılmış bölümünün gezilmesini sona bırakarak, araştırılması ve ölçümü tamamlanmamış,

suyun geldiği koldan girdikten sonra, yolun ikiye ayrıldığı noktaya kadar beraber ilerledi. Bu noktadan sonra Gülfer ve Nüket sol, Maksı (H.Murat Y), Başak, Çuka sağ kolu takip etti. Yunus ise ayırım noktasında bekleyerek ekiplerin ses kontağını yitirmemesini sağladı. Sağ kol, tavan yüksekliği ortalama 60 cm., yaklaşık 20m. uzunluğunda sulu bir sürünme parkurudur. Bu parkurun bittiği yerde tavan yükselir ve sürünme kısmının üzerinde yer alacak şekilde (geriye doğru) 3 ayrı kola ayrılır. Ekip ölçüme mağaranın sonu olduğu düşüncesi ile bu bölümde başladı. Bu üst kısmın ölçümü bittikten sonra, kolun sürünme kısmına devam edildi. 10-15 m. ilerledikten sonra yolun sonunda su yolunun sağ tarafa ayrılıp devam ettiği görüldü. Sol tarafın kısa bir sürünmeden sonra tekrar ikiye ayrıldığı görüldü. Ekip tavan yüksekliği en çok 30 cm. olan sol taraftan yaklaşık 10–15 m. taşlar kaza kaza ilerleyebildi ve kolun tekrar hem sola hem sağa doğru kıvrılıp daralarak devam ettiği görüldü. Bahsedilen bölgenin tamamı daral özelliğindedir, ilerlemek çok zahmetli ve zaman alıcıdır. Bunun yanında pasajın pek fazla ilerlemediği de tahmin edilmektedir. Bu nedenle bu kısmın araştırılmasına devam edilmedi. İlerki araştırmalarda devam edilmesi durumunda parkurun ortasında duran ve hareket ettirilebilen taşları çekmek gerekecektir. Bu kısım haritada soru işareti ile belirtilmiştir. Ekip bu daha kuru ve daral koldan çıkınca, sağ taraftan devam eden sulu kola girdi. Sulu kolda, sağ- sol duvarlarının genişliği ortalama 1-1.5m , tavan yaklaşık 60-70 cm. yüksekliğindedir, çok fazla değişmeden devam eder. Devamında sonu boşalmış bir sifon vardır ve ondan sonrası yanak ıslatan diye tabir edilen şekilde devam eder. Ekip bu noktadan zaman ve enerji yokluğundan geri döndü. Oradan dönüşte sağ tarafta yukarı doğru giden bir yer farkedildi, bu kesitten hava geliyordu ve değişik böceklerle rastlanıldı. Kol devamında çok daraldığı için birkaç metreden fazla ilerlenilemedi. Ayrıca sulu kolda sifona yakın bir tarafta karşılıklı duran iki tane kocaman helikopter böceği görüldü. Bu koldan çıktıktan sonra ilk başta Gülfer ve Nüket'in bıraktığı kol hariç, ekip mağaranın ağzına kadar ölçüm yaptı.

29 Haziran, Pazar: Maksi, Başak, Gülfer'den oluşan bir ekip kampta yeterince dinlendikten sonra, saat 15.30 sularında ölçüme kaldığı yerden devam etmek üzere mağaraya girdi. Bu ikinci ekibin hedefi, bir önceki gün Gülfer ve Nüket'in baktığı sol kolu araştırmak ve haritalamaktı. Bu kol da sağ kol gibi tavan yüksekliği en fazla 50–60 cm. olan sulu sürünme şeklinde bir pasajla başlar. Ekip, bu kolda bir önceki gün ölçümün bırakıldığı 13. istasyonun bulunduğu yerden ilerlediği esnada, sola yukarı doğru çıkan bir açıklık farketti ve ölçüme oradan devam etti. (Duvarın üzerinde 3 farklı yerde 13 diye yazmakta). Kısa bir sürünmeli geçişin ardından mağaracılar sağa ve sola doğru ilerleyen bir pasaja çıktılar. Sol taraf kısa bir mesafe sonra toprak çöküntü şeklinde bitmektedir. Ekip, kuru fosil özellikteki sağ taraftan ölçüm almaya devam ederek ilerledi. Burası, mağaranın bir önceki gün ölçülen kısımlarından farklı olarak, zaman zaman tavan yüksekliğinin 3-4 m'ye vardığı, sağ- sol duvar genişliğinin de görece daha geniş olduğu uzun bir koldur. Kaya yapısının da mağaranın diğer taraflarıyla kıyaslandığında farklı özellikte olduğu görülür. Toprak tabanlı pasajda ilerlerken ara ara yerdeki çatlak görünümlü ufak deliklerden aşağıdaki su yolu görülür. Ekip biraz daha ilerledikten sonra ilerledikleri fosil kol, aşağıdaki su yoluyla birleşti. Çıkkılan bu noktada su yolu her iki tarafa da devam etmektedir. Ekip, geldiği yolun ilerisine doğru devam etti, su yoluna indiğinde, 13A14 numaralı ölçüm istasyonu belirlendi. Bu istasyon ölçüm yapılan son istasyondur. İstasyon su yolu üzerinde, köprü şeklinde sağ ve sol duvarı birbirine bağlayan, surat hizasında, farkedilmemesi gayet zor olan taş bir oluşumdur. Bu kayanın üzerine de 13A14 diye yazıldı. Ekip, buradan sonra su yolundan ilerlemeye devam etti. İlerleyen zaman içinde bazen su yolunun üzerinde yer alan, yaklaşık 1.5 m. genişliğinde, 6m. yüksekliğinde, arasına traverten oluşumların da görüldüğü fakat genelde çöküntü kayalardan oluşan geçişten, bazen de tekrar su yoluna inerek ilerlendi. Son olarak 6m. yükseklikten başka bir sulu

galeriye çıkıldı. Vakit olmadığı ve döşemesiz iniş tehlikeli olduğu için ekip geri döndü. Burası da dahil olmak üzere, mağarada bol miktarda guanoya rastlandı. Aynı zamanda BÜMAK sözlüğünde karides diye tabir edilen böceklere ve sineklere rastlandı. Bunun yanında mağarada az sayıda yarasa görüldü.

Pazar günü ölçümü yapılan bu sol koldan girdikten sonra 13. istasyondan üst galeriye girmeden devam edildiğinde, yatay sulu sürünme menderesler çizerek ilerlemeye devam eder. Daha sonra ikiye ayrılır, sol taraf daha daralarak biter. Sağ taraf biraz daha devam edip, ileride T şeklinde bitmektedir. Sol taraf yine daralarak biter, sağ taraf giremeyecek kadar daralmaktadır. Bu mağaraya yapılacak bundan sonraki gezilerde, bu kolun araştırılmasına devam edilecektir. Ekip saat 19.30 sularında mağaradan çıktı, üzerini değiştirip, yola çıktı. Dönüş yolunda Ağva'ya uğrayıp nehir kıyısında biraları yudumlayıp, bol bol balık, kalamar vs. yedikten sonra İstanbul'a döndü.

Değerlendirilen İhbar: Çevrede bulunan taşocağı kazılırken ortaya çıkan, Nüket ve Yunus'un Pazar günü baktığı mağaranın derinliği yaklaşık 3m. uzunluğu ise 12m. civarındadır. İçeride birçok kurumuş oluşum olup, su akışı yoktur. Suyun geldiği yol bir insanın geçemeyeceği kadar daralarak devam ederken, hava akımı yoktur. Küçük de olsa tepenin daha yukarısındaki bir mağaranın çıkışı olma ihtimali vardır. Mağara GPS'de TASO adı ile kayıtlı.

Raporu Hazırlayan: Başak Akçakaya

Düzenleyen: H. Murat Yüksel